

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta filozofická

Bakalářská práce

**11. září 2001 v kontextu konspiračních teorií americké
zahraniční politiky**

Dominika Paulová

Plzeň 2019

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta filozofická
Katedra politologie a mezinárodních vztahů
Studijní program Mezinárodní teritoriální studia
Studijní obor Mezinárodní vztahy - britská a americká studia

Bakalářská práce
11. září 2001 v kontextu konspiračních teorií americké
zahraniční politiky
Dominika Paulová

Vedoucí práce:

PhDr. Pavel Hlaváček, Ph.D.

Katedra politologie a mezinárodních vztahů

Fakulta filozofická Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2019

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, červenec 2019

Poděkování

Mé poděkování patří PhDr. Pavlu Hlaváčkovi, Ph.D. za důležité rady a konzultace. Dále bych chtěla poděkovat své kamarádce Tereze Karlovcové za gramatickou a stylistickou korekturu mé práce.

Obsah

ÚVOD	1
I.1. Konspirační teorie	5
I.1.2. Typologie konspiračních teorií	10
I.2. Teroristické útoky 11. září 2001	14
I.2.2. Spojené státy americké po útocích	17
I.3. Konspirační teorie o 11. září	21
I.4. Hnutí za pravdu o 11. září	24
I.4.2. Konspirační teorie o 11. září a Barkunova typologie	28
ZÁVĚR	32
SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	34
RESUMÉ	39

Úvod

I po osmnácti letech od teroristických útoků z 11. září, se na internetu a v médiích stále objevují nové konspirační teorie o tom, co se v inkriminovaných dnech, kdy se k zemi zřítily obě věže Světového obchodního centra, odehrálo. Podle oficiální standardně přijímaného výkladu byly Spojené státy americké napadeny skupinou 19 sebevražedných teroristů z blízkovýchodní organizace Al Kaida. Její lidé unesli celkem čtyři civilní letadla, z nichž jedno bylo úmyslně navedeno do tzv. Severní věže, další do Jižní věže v New Yorku v oblasti Světového obchodního centra (World Trade Center), třetí letoun narazil a výrazně poškodil budovu Pentagonu (tj. amerického ministerstva obrany) ve Washingtonu a konečně poslední letadlo se zřítilo v polích poblíž města Pittsburg. Podle předpokladů mělo být „navedeno“ buďto na Bílý dům nebo Camp David, nicméně díky heroickému odporu pasažérů se tomuto scénáři podařilo zabránit.

Teroristické útoky z 11. září si vyžádaly tisíce obětí; oficiální čísla uvádí celkem 2977 obětí (včetně únosců), drtivá většina z nich byli civilisté. Ačkoli to nebylo poprvé, kdy by se Spojené státy staly cílem teroristického útoku – dokonce i WTO bylo v minulosti napadeno – počet mrtvých, zákeřný způsob provedení útoku a také materiální škody vyvolaly (nejen) v americké společnosti velkou odezvu. Ihned po útocích přišla americká administrativa s opatřeními, které měly zabránit dalším podobným situacím spáchaných na americké půdě. Jednalo se například o Patriot Act, tzv. Bushovu doktrínu či vyhlášení celosvětové války proti terorismu. V důsledku toho vyslaly Spojené státy americké své vojáky do Afghánistánu, pod záminkou, že v této oblasti trénovala Al Kaida a udržovala spojení s Talibanem. O dva roky později se pozornost přenesla na Irák, který podle tvrzení vlády Spojených států amerických vyvíjel či přechovával zbraně hromadného ničení.

Lidé nejen v USA si záhy po útocích začali klást otázku, jak je možné, že teroristé mohli provést útok tak snadno a dosáhnout takového počtu škod. V mnohých (a to nejen v Američanech) to vyvolalo spoustu pochyb a nedůvěry vůči americké administrativě a způsobům, jakým byly události vyšetřovány. Velice záhy po útocích se v médiích začaly objevovat různá alternativní vysvětlení, která zpochybňovala prakticky všechny prvky závěrů vyšetřovací komise. Někteří tvrdili, že do útoků byla zapletena sama americká vláda, která tímto chtěla odvést pozornost od vlastních problémů. Jiné, otevřeně antisemitské konspirační teorie poukazovali na komplot tajných služeb Izraele. Další konspirační teoretikové si kladli otázku, jak je možné, že americké zpravodajské služby o útocích nevěděly včas, nebo že Velení vzdušné obrany Severní Ameriky (NORAD¹) nazahájil vojenskou akci, při které by byla všechna letadla zneškodněna.

Cílem mé bakalářské práce je poukázat na nejrozšířenější konspirační teorie o teroristických útocích z 11. září 2001 a následně je naaplikovat na teoretický rámec konspiračních teorií. Budu vycházet z typologie konspiračních teorií z knihy *A Culture of Conspiracy* od Michaela Barkuna. Tato kniha se věnuje konspiračním teoriím obecně a tedy je pro mou bakalářskou práci stěžejní.

Vzhledem k tématu se zaměřím na nejznámější teorie o událostech z 11. září, které se začaly vyskytovat na internetových stránkách či ve veřejných publikacích. Budu vycházet ze tří teorií hláсанých příznivci skupiny Hnutí za pravdu, kteří jsou přesvědčeni, že se jednalo o práci „zevnitř“ (inside job), kdy do útoků byla zapojena americká vláda. Mimo to však existují i další konspirační teorie jako například zřícení věží WTC kontrolovanou demolicí. Tato teorie vychází z přesvědčení lidí, kteří nevěří, že by dopravní letadlo mohlo napáchat

¹NORAD: North American Aerospace Defense Command. Organizace založena roku 1957 v Coloradu.

takové škody na ocelové konstrukci. Podle další teorie, kterou v úvodu zmíním, byly události 11. září prací jiné agentury. Nejčastěji se spekuluje o možném zapojení Saudské Arábie či Mossadu (izraelské tajné služby) s vysoce trénovanými vojáky.

První kapitola bude obsahovat krátký úvod do tématu konspiračních teorií, kdy se začaly nejvíce objevovat a jaký mají význam. Zde uvedu definice konspirační teorie. Primárně využiji definice některých autorů, v tomto případě se bude jednat o Michaela Barkuna, Daniela Pipesa a Vladimíra Proroka. Podkapitola první kapitoly se již zaměří na samotnou typologii konspiračních teorií dle Michaela Barkuna. Zmíním se o třech základních principech, kterým se Barkun ve své knize věnuje. Dále rozeberu typy skupin a organizací, které se rozdělují na známé a neznámé, stejně jako jejich aktivity. Spojením organizací a aktivit nám vzniknou čtyři typy skupin, ze kterých se nabízejí dva typy, jež podporují vznik konspiračních teorií. Ovšem hlavním bodem této kapitoly bude rozdělení konspiračních teorií podle jejich komplexnosti do tří skupin, a to na tzv. konspirační teorie událostí (event conspiracy theories), systémové konspirační teorie (systemic conspiracies) a superkonspirace (superconspiracy theories).

Následující kapitola se bude věnovat útokům z 11. září 2001, kde se pro účely mé bakalářské práce pokusím reinterpretovat, stručný obsah oficiální zprávy americké vlády, o tom co se stalo. Podkapitola kapitoly druhé bude obsahovat krátké shrnutí událostí po 11. září. Zmíním pár věcí, které se po útocích změnilo a především se zaměřím na Patriot Act, který byl krátce po útocích uzákoněný. Je tedy důležité vědět, co se stalo, abychom pochopily, proč dané konspirační teorie vznikly. S tím souvisí i můj výběr konspiračních teorií, jak jsem již zmínila v předchozích odstavcích. Vybrala jsem konspirační teorie organizace Hnutí za pravdu o 11. září, která má v současnosti tisíce stoupenců a snaží se dostat do podvědomí co nejvíce občanů USA.

V předposlední kapitole pozornost zaměřím na některé konspirační teorie o 11. září. Bude se jednat o konspirační teorie z článku agentury BBC, britského magazínu The Week a českého zpravodajství Globe24.cz. V poslední kapitole skupině Hnutí za pravdu. Poslední kapitola má stejně jako většina předchozích kapitol podkapitolu. Bude se zabývat konspiračními teoriemi skupiny Hnutí za pravdu. Pro svoji bakalářskou práci jsem si vybrala celkem tři teorie, které jsou skupinou hlášány nejčastěji. Zároveň v poslední kapitole aplikuji tyto tři konspirační teorie na typologii Michaela Barkuna, kterou budu popisovat v podkapitole první kapitoly.

I.1. Konspirační teorie

Konspirační teorie neboli spiknutí se staly jedním z mnoha diskutovaných témat zejména s nástupem nového milénia. Novodobou historií konspiračních teorií však můžeme datovat nejpozději do 60. let 20. století, kdy se rozšířily ve Spojených státech amerických, a to po atentátu na prezidenta Kennedyho v Texasu. Již dříve se konspirační teorie vyskytovaly v nemalé míře, sloužily totiž k zesílení pocitu ohrožení a strachu, způsobené „zlověstnými“ silami nebo k odůvodnění potrestání „obětních beránků“, kteří mohli lidem způsobit potíže (Knight 2000: 2). V převážné většině případů byly vždy provázány především s politikou či s kulturní sférou. Například se objevovaly různé názory o konci templářského řádu² či o úloze Iluminátů nebo o tom, že za všechno „zlé“ na světě mohou Židé či církve (zpravidla katolická). V minulosti byly konspirační teorie také rozšířené, avšak s vynálezem internetu počet jejich příznivců prudce vzrostl. Na internetu se informace šíří mnohem rychleji a ve větším množství (Prorok: 2011).

Když se na konspirační teorie podíváme z hlediska definice, jedná se o nepodložené tvrzení „vysvětlující konkrétní jev nebo spekulující o určité události na základě domněnky o údajném spiknutí“ (Evropské hodnoty 2019). Lidé v podstatě věří, že konspirace představuje komplot, ve kterém figuruje tajný spolek či organizace, jež se snaží o prosazení svých vlastních zájmů a cílů. Spolky se dosažením svých cílů snaží dosáhnout nejefektivnějším možným způsobem, který však nemusí být z hlediska morálky a etiky pro lidstvo přijatelný (Prorok: 2011).

Můžeme rovněž říci, že konspirační teorie jsou důsledkem buďto nedůvěry v instituce, které předkládají „oficiální“ verzi toho, jak se vybraná událost nebo

² Řád templářských rytířů byl zrušen roku 1312 papežem Klementem V., poté co byli templáři obviněni z kacířství.

skutek odehrál, eventuálně lidského strachu. To nás nutí přemýšlet o tom, jestli se námi druzí nesnaží manipulovat a nějak nás přesvědčit o pravdě, kterou si sami nadefinují. Strach a nedůvěra je totiž něco, co je v lidech vyvoláváno, pokud neznají pravou příčinu věci. To následně vede k pochybám a přemýšlení o možné manipulaci (Jakl 2011: 11 – 16). „Konspirativní teorie se dokážou člověku natolik vlichotit, až dotyčný jedinec začne jejich očima posuzovat celý život. A tím se dostáváme ke *konspiraivismu, paranoidnímu stylu* neboli *mentalitě skryté ruky*. Konspirativismus se podobá ostatním -ismům v tom, že definuje životní postoj, který může přerůst ve všeobecné znepokojení. Začíná vírou v nahodilou konspirativní teorii – to Ilumináti mají na svědomí Francouzskou revolucia Židé zase revoluci říjnovou – a končí přesvědčením, že celá světová historie v podstatě nebo výlučně spočívá na spiknutích zaměřených na ovládnutí celého světa nebo přímo na likvidaci lidské rasy. Ve své vrcholné formě se tento postoj zmocňuje životů důvěřivých lidí a stává se prizmatem, kterým pohlížejí na veškerou existenci“ (Pipes 2003: 35).

Podle Daniela Pipese, amerického spisovatele a politického komentátora, konspirační teorie vyvolávají strach z neexistujících spiknutí. Co se týká jeho názoru na spiknutí a konspirační teorie jedná se o dvě rozdílné věci (Pipes 2003: 34). Spiknutí pro něj představuje nějaký skutečný jev, ze kterého vyplývá reálná hrozba, kdy se malá či větší skupina lidí snaží spáchat něco nezákonného. Spiknutí jsou v tomto případě skutečná. Mohou se dělit na spiknutí menšího rozsahu, tedy triviální, a spiknutí světová. Triviální spiknutí jsou limitována a nemají vliv na veškeré lidstvo (Pipes 2003: 33). Jedná se kupříkladu o nastražení bomby nebo teroristické útoky s omezeným počtem ovlivněných lidí. Spiknutí světová, na druhou stranu, limitována nejsou. Ideálně se snaží ovlivnit veškeré lidstvo. Takovým příkladem je třeba islámský fundamentalismus, který je založen na přesvědčení, že existuje pouze jediný výklad islámu a všichni by ho měli následovat (Šoka, Hokovský 2016: 17). Všechny takovéto radikální názory a ideologie většinou obsahují spiknutí celosvětového měřítko, což můžeme

vypozorovat i v době před a během první světové války, kdy se nacisté pokoušeli a světovou nadvládu (Pipes 2003: 34).

Stejně jako spiknutí se i konspirační teorie dělí na triviální a světové. V případě konspirační teorie triviální se jedná o přesvědčení, že vám chce někdo uškodit nebo získat globální moc (Pipes 2003: 35). V druhém případě o moc usilují skupiny jednotlivců nebo organizace. Častým „padouchem“, který stojí za spiknutím proti občanům, se v západním světě stává vláda Spojených států amerických, na jejíž hlavu se snáší mnoho obvinění. Vláda proto často bývá vnímána jako hlavní hráč ve hře, kde se snaží nastolit nové uspořádání světa s americkou nadvládou (Thomas 2013: 11).

Konspirační teorie nemůžeme potvrdit ani vyvrátit. Příznivci věří pouze svému přesvědčení, i když existuje mnoho logických argumentů a vysvětlení k danému jevu, o kterém konspirační teorie vznikly. Množství jednoznačných důkazů je naopak utvrzuje v přesvědčení o existenci spiknutí. „Čím rozsáhlejší jsou tvrzení o konspiračních teoriích, tím spíše se důkazy stávají méně relevantní. K tomuto paradoxu dochází, protože konspirační teorie jsou ve své podstatě nezfalšovatelné. Nehledě na počet důkazu, které se nastřádají, důvěra v konspirační teorie je nakonec spíše otázkou víry než důkazů“ (Barkun 2003: 7). V mnoha případech se jedná o pokřivenou a chybnou představu o realitě.

Klíčovými otázkami, které by si odborník měl klást, jsou: Jak poznáme pravdu? Jak můžeme sami rozhodnout, zda se konspirační zakládá na pravdě nebo je pouhým výmyslem? Je možné rozpoznat, kdy je konspirace pravdivá a kdy se naprosto liší od pravdy?

Jak jsem již zmínila v předchozím odstavci, konspiračním teoriím chybí potvrzující nebo vyvracející důkazy. Mimo to existuje mnoho dalších argumentů, od kterých se můžeme odrazit při rozhodování, zda je konspirační teorie pravdivá či nikoliv. Na internetu či v tištěných publikacích lze nalézt spoustu článků o

tom, jak poznat zda je konspirační teorie pravdivá. Velmi často se jedná o články vědců, kteří jsou sdružení v „Hnutí skeptiků“, kteří se snaží sehnat všechna dostupná fakta a odmítají věřit něčemu, co nemají doloženo informacemi.

První argument, dle které můžeme usoudit, zda je konspirační teorie pravdivá (či nikoliv), spočívá v tom, že konspirační teoretik (tedy člověk, který konspiračním teoriím věří) odmítá jakékoliv alternativní vysvětlení a důkazy podkopávající konspirační teorii, v kterou sám věří. Předpokládá, že výhradně „jeho“ teorie je pravdivá, a proto hledá pouze informace, které tuto teorii potvrzují. Ve svém přesvědčení se na všechny zdroje zapomíná dívat kriticky a třídit informace podle odbornosti (Shermer, Linse 2019).

S tím souvisí i další argument, podle něhož dochází k mísení faktů a spekulací dohromady. Například jak jsem již zmiňovala dříve, spekuluje se o konci templářského řádu. Je faktem, že původní templářský řád zanikl. Ovšem existuje několik verzí historie, které vysvětlují příčinu samotného zániku. Dle historiků a samotných novodobých templářských rytířů bylo příčinou údajné kacířství samotných rytířů nebo závist jiných, kteří chtěli jejich majetek, dokonce i samotný francouzský panovník (Svrchovaný řád Chrámu Jeruzalemského 2017). Víme, co jsou fakta, ale nevíme, kde začínají spekulace. Prolínání faktů a spekulací, kdy nelze jednoznačně oddělit jedno od druhého snižuje důvěryhodnost dané teorie (Shermer, Linse 2019).

Třetí argument se zaměřuje na samotné šířitele konspiračních teorií, kteří ve většině případů bývají paranoidní a podezřívavý vůči všem vládním agenturám a soukromým organizacím, o nichž nemají například dostatek informací. Zároveň čtvrtý argument poukazuje na víru lidí v to, že vláda nebo vybrané soukromé organizace usilují o světovou nadvládu. To je ovšem velmi nepravděpodobné a zároveň neproveditelné. Většině skupin a organizací jde pouze o ovládnutí politiky nebo ekonomiky jednoho státu. V nejhorším případě o ovládnutí jediného národa.

Tím jsme se dostali ke pátému a šestému argumentu, které se zaměřují na události dávající vznik konspiračním teoriím. Dle skeptiků, události, které mají velmi omezený dopad na chod společnosti (jenž mohou být pravdivé), často bývají přetransformovány do událostí s mnohem větším významem, přičemž ztrácejí na své pravděpodobnosti. Zároveň se takovým malým událostem, které nejsou nikterak důležité, připisuje větší a zlomyslnější význam než jaký skutečně mají.

Jestliže nemáme dostatek důkazů podporující souvislost mezi událostmi, které by vedly k nějakému spiknutí, pak můžeme říci, že konspirační teorie není pravdivá. Pokud v teorii nelze spatřit nějaký vzorec a nelze si spojit všechny body dohromady, není pravděpodobné, že by se teorie zakládala na pravdě. S tím souvisí i následující argument, že k samotnému vykonání nějaké konspirace by bylo třeba spousty prvků (například lidí, materiál, plán...), aby to bylo úspěšné. Kormidla by se musel chytit velmi mocný člověk, který by byl schopen to vše uvést do pohybu a dotáhnout do konce. Poslední argument bere v potaz množství lidí podílejících se na konspirační teorii, kteří by museli o všem mlčet. Myslím, že není možné, aby nikdo nikdy nic neprozradil a udržoval tajemství o nějakém spiknutí po zbytek svého života.

I když se konspirační teorie šíří v hojném počtu a rychlostí jakou nám dnes dopřává internet, vždy je třeba hledat pravdu. Podívat se na všechna fakta a znaky, které nás nasměrují k závěru, zda se jedná o pravdu nebo pouze konspirační teorii (Shermer, Linse 2019).

I.1.2. Typologie konspiračních teorií

Barkun ve své knize popisuje typologii konspiračních teorií a vše podstatné týkající se aktérů a jejich aktivit. Zároveň se snaží poukázat na fakt, že taková teorie může ovlivnit, jak jsou věci vnímány a jaký mají vliv na lidstvo. Michael Barkun to ve své knize dokládá třemi základními principy, které můžeme nalézt ve všech konspiračních teoriích: nic se neděje náhodně, nic není tak, jak se zdá, a poslední princip uvádí, že všechno je propojeno (Barkun 2003: 3-4).

První princip se zakládá na tvrzení, že ze světa byly záměrně odstraněny náhody a nehody a vše se děje proto, že to tak bylo stanoveno. Druhým principem se autor snaží poukázat na fakt, že vzhled může klamat, přičemž konspirátoři si tímto klamstvem přejí zamaskovat svoji identitu či aktivity. Třetí princip, tedy propojenost všeho, vysvětluje, že není místo pro náhody, ba naopak, vše je promyšlené a ve všem můžeme najít nějaký vzorec (Barkun 2003: 3-4). Proto nelze vyvrátit, že CIA naplánovala smrt prezidenta Kennedyho nebo existenci nějakého židovského spiknutí, byť Židé nikdy netoužili po světové nadvládě ani ničem podobném. Jediným jejich cílem bylo vytvořit si vlastní stát (Pipes 2003: 45 – 46).

Zaměřím se na druhý princip, ve kterém figurují konspirátoři a různé spolky, mohu detailněji rozebrat, o jaké spolky se jedná, a zda známe jejich aktivity a cíle. Když si představíme tabulku, kde ve sloupcích budou skupiny tajné a známé a v řádcích aktivity, tak v samotné tabulce vzniknou právě 4 typy skupin. První skupinou, na kterou se zaměřím, jsou tajné skupiny či spolky, o kterých nevíme, kdo je členem ani jak se člověk členem může stát. Současně se ani neví, jaké jsou aktivity těchto skupin. Vše je obeháno tajemstvím, a proto se věří, že takové skupiny mají v rukách neomezenou moc. Do skupiny prvního typu můžeme například řadit Ilumináty. Druhým typem je skupina či jedinec uchylující se do ústraní, tedy člověk, který má rád své soukromí. Aktivity toho jedince jsou však veřejné. Z pravidla se jedná především o filantropy, kteří se

věnují vědomé podpoře slabších či handicapovaných lidí. Mají dostatek peněz a rozhodnou se je věnovat na charitativní účely, ale chtějí zůstat v anonymitě. Třetí typ v pomyslné tabulce jsou skupiny, o kterých stoprocentně víme, že existují, ale nevíme nic o jejich aktivitách (Barkun 2003: 5).

Jednou takovou skupinou jsou Svobodní zednáři. Spolek byl založen v Londýně roku 1717. Svobodní zednáři trvají na dodržování několika principů. Jsou jimi bratrství, rovnost a svoboda. Novým členem se může stát kdokoliv, kdo přijme zednářské principy, bude plnoletý a bude ho předcházet dobrá reputace. To vše o Svobodných zednářích víme. Co ovšem ve svých lóžích probírají a jaké jsou jejich aktivity, nám zůstává skryté (Srb 2009: *passim*). Od třetího typu se přesuneme k typu čtvrtému, kdy se jedná o známé organizace se známými aktivitami. Jsou to například politické strany. Pro oblast konspiračních teorií má největší význam první a třetí typ skupin, kde ani v jednom případě neznáme aktivity, a to nás vede k mnohým představám, zejména o snaze skupin podmanit si svět či změnit řád světa (Barkun 2003: 5).

S tím zároveň přichází potřeba zmínit se o rozsáhlosti a komplexnosti jednotlivých konspiračních teorií, které se od sebe právě těmito dvěma faktory liší. Barkun rozděluje konspirační teorie podle míry komplexnosti do tří skupin. První skupinou jsou takzvané konspirační teorie událostí. Jedná se o konspirace, jež jsou zodpovědné za jedinou či více drobných událostí. Lidé stojící za těmito událostmi soustředí svoji energii pouze na limitované množství cílů. Mezi konspirací událostí můžeme zařadit atentát na prezidenta Kennedyho nebo pálení afroamerických kostelů v USA v 90. letech (Barkun 2003: 6). Centrum pro demokratickou obnovu sídlící v Atlantě vydalo zprávu o domnělé konspiraci spálit černé a multirasové kostely za účelem vyvolání války proti občanům černé a barevné barvy kůže. Podle všeho za těmito útoky stáli bílí muži ve věku 45 – 80 let s posláním vstřípit mladším generacím svoje ideologie a metody (Wirpsa 1997: 8 – 9).

Druhou skupinou jsou takzvané systémové konspirační teorie. Systémové teorie se zabývají znatelně rozsáhlejšími a komplexnějšími teoriemi, jejichž cíle jsou natolik rozsáhlé, že můžeme hovořit například o ovládnutí regionu či celého světa. Pokud se podíváme na první skupinu, vidíme, že jsou do konspiračních teorií zapleteni především lidé, a to jednotlivci nebo malé skupiny. V případě skupiny druhé se jedná o jedinou organizaci, jež připraví vlastní plán a následně dá plán do pohybu.

Nejčastěji zmiňovanými organizacemi jsou Svobodní zednáři, Židé a Ilumináti (Barkun 2003: 6). V případě Židů se hovoří o nastolení vlády bohem Izraele. Výklad praví, že dojde k nastolení vlády, nikoliv však vojenské či politické diktatury, ale vlády pod duchovním vedením. To se nelíbí četným skupinám obyvatel napříč světem, což dalo za vznik antisemitismu, jež byl poprvé zmíněn roku 1879. Ne všichni antisemitismus se spojuje s Židy usilujícími o ovládnutí světa. Dle konspiračních teorií se Židé snaží vyzdvihnout svoji rasu nad ostatní a stát se převládající vládnoucí třídou v každém státě celé zeměkoule (Pipes 2003: 41 – 42). Naproti tomu máme Ilumináty, jejichž cílem je podle většiny autorů zabývajících se právě Ilumináty degradace a podmanění si lidství, a to především psychicky a v některých případech i fyzicky. Dle mnohých se jedná o rozsáhlou organizaci, která zpoza opony řídí svět, a jejímiž členy jsou nejprominentnější osobnosti světa tahající za nitky světové politiky (Makow 2008: 1). Ať už se jedná o tu či onu organizaci, vždy je konspirativními teoretiky vnímána jako zdroj veškerého zla, jelikož se snaží nastolit nový světový řád.

Poslední skupinou, kterou Barkun ve své knize zmiňuje, jsou takzvané superkonspirace. V podstatě se jedná o spojení dvou předešlých skupin, konspiračních teorií událostí a systémových konspiračních teorií. Barkun superkonspirace popisuje jako několik konspirací, které jsou hierarchicky propojeny. V této hierarchii je na vrcholu mocný člověk, který je dle

konspiračních teoretiků skrz na skrz zlý a manipuluje lidmi, jež ho následují. Ve většině případů se tito lidé shlukují v organizacích či společnostech, o jejichž aktivitách nevíme, jestli vůbec existují (Barkun 2003: 6). Stejně jako Barkun, tak se superkonspiracím věnují i jiní autoři, kteří ovšem na rozdíl od Barkuna konspiračním teoriím věří. Jedná se například o Davida Ickeho³ či Miliona Williama Coopera⁴.

David Icke věří, že útok na Světové obchodní centrum byl způsoben Ilumináty, kdy Usáma bin Ladin byl pouze podstrčená figurka, obětní beránek, a skutečným cílem bylo zahájení nukleární války, která by měla za výsledek světovou vládu kontrolovanou Ilumináty (Barkun 2003: 163 – 164). Toto tvrzení řadí konspirační teorii Davida Ickeho k superkonspiracím. Naproti tomu máme Miliona W. Coopera, který zemřel krátce po 11. září, ale také ho můžeme řadit k autorům zabývajícím se superkonspiracemi. Cooperovo nejznámější dílo má název *Behold a Pale Horse* a vyšlo roku 1991. Pojednává o utajovaných operacích a přísně tajných spisech americké vlády, ke kterým měl přístup, jakožto člen námořní rozvědky s prověrkou pro přísně tajné informace (Chvátal 2005).

³ Jeden z nevlivnějších konspiračních teoretiků pocházející z Velké Británie, který věří, že za vším stojí Ilumináti.

⁴ Stejně jako Icke věřil, že svět je řízen elitou, jež určuje chod událostí celé planety.

I.2. Teroristické útoky 11. září 2001

Ráno 11. září 2001 bylo pro americký lid jedno z nejhorších v historii. V osm hodin a čtyřicet šest minut místního času narazilo dopravní letadlo do jedné z věží světového obchodního centra. O zhruba patnáct minut později narazilo další dopravní letadlo do věže druhé. Ve vzduchu stále byla další dvě letadla a nikdo nevěděl, jaký je jejich cíl (Strašíková 2011).

Jednalo se o jeden z nejhorších teroristických útoků v americké historii vůbec, při které zemřelo přes dva tisíce osob. Šlo o koordinované unesení čtyř dopravních letadel, na jejichž palubě byli cestující. Celkem se teroristického útoku účastnilo 19 únosců, již patřili k teroristické skupině Al Kaida. Skupina byla vytvořena roku 1988 Usámou bin Ládinem jako islámská militantní organizace. Původně měla být dostupná všem vyznavačům islámské víry, kteří se cítili v ohrožení a hledali nějaké útočiště. V současné době se Al Kaida přetransformovala na jednu z nejrozsáhlejších teroristických organizací na světě (Katzman 2005: 2). Když se však vrátím zpět k únoscům a uneseným letadlům, jak jsem již zmínila, jednalo se o 19 únosců a 4 letadla. První letadlo patřilo společnosti American Airlines a jednalo se o let číslo 11 směřující z Bostonu do Los Angeles. Letadlo z Bostonu vzlétlo ráno v 7:45. O hodinu později letadlo narazilo do severní věže Světového obchodního centra v New Yorku s pěti únosci na palubě (U.S. Department of State 2019: 3). Čtyři únosci byli saudské národnosti v rozmezí 22 – 28 let, kdežto pátý únosce byl národnosti egyptské a bylo mu 33 let (Central Intelligence Agency 2002).

Druhé letadlo patřilo společnosti United Airlines. Jednalo se o let číslo 175. Letadlo letělo z Bostonu do Los Angeles v čase 7 hodin a 58 minut ráno. O hodinu později, stejně jako první letadlo, se objevilo v New Yorku a záměrně narazilo do jižní věže Světového obchodního centra s pasažéry i únosci na palubě. I v tomto případě se jednalo o pět únosců (U.S. Department of State 2019: 3). Tři z nich byli opět saudské národnosti ve věku 20 – 22 let. Zbylí dva

únosci byli ze Spojených arabských emirátů ve věku 23 a 24 let (Central Intelligence Agency 2002). Právě první dvě letadla způsobila pád obou budov Světového obchodního centra, kdy v troskách zahynulo kolem 3000 osob včetně hasičů a policistů, kteří se snažili zachránit co nejvíce lidí (U.S. Department of State 2019: 3). Mimo jiné k troskám severní a jižní věže přibýly i trosky budovy 7 (WTC 7). Podle národního institutu standardů a technologie⁵ se budova 7 zřítla volným pádem, a to během pár vteřin, kdy se zřítla v obvodu svých vlastních základů (Fullerton 2011).

Další letadlo společnosti American Airlines, let číslo 77, bylo uneseno na trase z Washingtonu do Los Angeles v čase 8 hodin a 10 minut ráno. O necelou hodinu a půl později únosci letadlo nasměrovali na Pentagon, kde sídlí americké ministerstvo obrany, jen kousek od řeky Potomac, na jejíž druhé straně se v blízkosti nachází Bílý dům. Během nárazu zemřelo 189 lidí včetně lidí na palubě letadla a únosců (U.S. Department of State 2019: 3). Mezi únosce patřilo pět mužů saudské národnosti ve věku 20 – 29 let.

Do počtu už nám zbývají pouze čtyři únosci, kteří se zmocnili letadla společnosti United Airlines, let číslo 93, z Newarku do San Francisca. Jednalo se o tři muže ze Saudské Arábie a jednoho Libanonce ve věku 20 – 26 let (Central Intelligence Agency 2002). V čase deset hodin a deset minut se letadlo zřítlo v polích Pennsylvanie, protože se cestující pokusili převzít kontrolu nad letadlem zpět. To se jim ovšem nepovedlo a všech 45 osob na palubě zahynulo. Letadlo nedorazilo do cíle (U.S. Department of State 2019: 3). Můžeme se pouze dohadovat, co bylo cílem posledního letadla.

Následky útoku byly katastrofální. Zřítily se obě budovy Světového obchodního centra, které měly sto deset pater a byly dominantou New Yorku,

⁵ Národní institut standardů a technologie (NIST) spadá pod jurisdikci ministerstva obchodu USA

jelikož patřily k nejvyšším mrakodrapům světa. Zároveň můžeme říci, že se jednalo o symbol americké ekonomiky. Příčinou zřícení je podle oficiálních zpráv, které sepsal Národní institut standardů a technologie, oslabení ocelové konstrukce, k čemuž došlo při nárazu letadel a hlavně požár způsoben letadlovým palivem (EuroZprávy.cz 2017).

I.2.2. Spojené státy americké po útocích

Následujícího roku vydal ředitel CIA George Tenet prohlášení o teroristických útocích a Al Kaidě. Dle celé agentury se Usáma bin Ládín a organizace Al Kaida stali nejmohutnější hrozbou, které Spojené státy čelily. A to i přes pokroky v Afghánistánu a rozvracení teroristických sítí všude po světě. Současně ve svém prohlášení Tenet zdůraznil, že jsou očekávány další útoky, ve kterých by figurovala Al Kaida nebo jiná teroristická skupina. Jejich modus operandi se zaměřovalo na plánování dalších teroristických útoků, které by se odehrály současně. V několika bodech se Tenet zmínil i o možných cílech těchto útoků. Mohlo se jednat o vysoce postavené státníky či významné budovy, americkou infrastrukturu, jako například letiště nebo mosty a spojence USA v Evropě nebo v jiných částech světa. Úkolem CIA bylo a stále je dohlížet na zahraniční operace (Tenet 2002).

Krátce po událostech začalo vyšetřování FBI s názvem PENTTBOM, což bylo největší vyšetřování FBI vůbec. Na případě pracovala více jak polovina celé agentury. Zároveň se trosky Světového obchodního centra staly největším místem činu. Celkem bylo z Ground Zero⁶ odvezeno několik tun trosek (Federal Bureau of Investigation 2019). Následující dny, kdy probíhalo vyšetřování, se k útokům vyjádřil i prezident George W. Bush. Ve svém projevu prohlásil, že byla ohrožena demokracie a svoboda, což jsou dva základní pilíře Spojených států amerických. Není tedy divu, že Kongres ještě téhož roku schválil Patriot Act a začala vojenská operace Enduring Freedom neboli Trvalá svoboda (U.S. Department of State 2019: 3).

Ještě ten samý den, kdy se tato tragédie odehrála, se začaly řešit věci týkající se americké ekonomiky, stejně jako pomoc obětem a rodinám obětí. Jednalo se o například o čistotu vzduchu v dolním Manhattanu, zvýšení kontrol

⁶ Pojem označující místo, kde vybuchla atomová bomba (Cambridge Dictionary).

osob na letištích, kompenzace obětem a jejich rodinám, znovuootevření finančního trhu, který byl až do 17. září uzavřen a slib prezidenta Bushe, že New Yorku poskytne sumu 20 miliard. Současně s 11. zářím začala spolupráce imigračního oddělení s FBI, která začala zatýkat přistěhovalce, jejichž jména se objevila v probíhající vyšetřování (The National Commission on Terrorist Attacks 2004). V prvních dnech a týdnech po útocích došlo k vyslýchání velkého počtu obyvatel izraelské národnosti. K tomu došlo kvůli zprávě, kterou měli všichni Izraelci pracující ve Světovém obchodním centru obdržet. Měli obdržet varování, ne přímo o útocích, ale o velké události, formou telekomunikační služby ODIGO. Ovšem krátce poté převzal zodpovědnost za útoky Usama bin Ladin (Bollyn 2012: 265).

V té chvíli všechny problémy USA ustoupily do pozadí a hlavním cílem se stal boj proti terorismu. Došlo ke změnám vztahů mezi americkými ministerstvy, a to především ministerstvem obrany a ministerstvem pro zahraniční věci. Transformovala se nová bezpečnostní politika (Waisová 2012: 47-59). Ministerstvo zahraničí se snažilo získat a udržet nejvíce států ve své protiteroristické koalici. Zároveň se začala měnit i samotná zahraniční politika USA vůči ostatním státům. Z potencionálních nepřátel se stali nepřátelé úhlavní, což bylo příkladem hlavně Severní Koreji nebo Íránu, kde hlavou státu byl a stále je Sajjid Alí Chameneí. Všechny zmíněné aspekty změnily a stále mění zahraniční politiku USA od útoků na Světové obchodní centrum (Steinger 2002).

S prosazováním nových změn zahraniční politiky se začala měnit i politika bezpečností, pod kterou spadá již zmiňovaný Patriot Act. Jedná se o zákon, který má americkým agenturám poskytnout lepší informace, díky kterým mohou bojovat proti terorismu. Patriot Act je rozdělen do několika bodů. První bod se zaměřuje na využívání prostředků, díky nimž bude možné včas podchytit a neutralizovat teroristickou hrozbu. Myslí se tím například odposlech či nahlédnutí do finančních záznamů, díky čemuž může dojít k vyřešení všech

možných případů. Druhý bod zdůrazňuje důležitost spolupráce mezi agenturami (CIA, FBI...), což může vést k rychlejšímu a efektivnějšímu vyšetřování. Patriot Act totiž odstranil legální bariéry, které bránily vymáhání práva a agenturám a národním obranným komunitám, v komunikaci a koordinaci jejich práce. Třetí bod vyžaduje novelu zákona o užití nových technologií, které mohou pomoci v útocích proti hackerům nebo při lokaci pachatele. Poslední, čtvrtý bod, uzákonil navýšení trestů a pokut pro osoby, jež spáchaly teroristický čin. Americká vláda se nechává slyšet, že bez Patriot Actu by bylo mnohem těžší ba dokonce nemožné, aby Spojené státy americké byly tak úspěšné v prevenci dalšího teroristického útoku s tak katastrofálními následky (Department of Justice 2019).

Zároveň ve stejnou dobu administrativa George Bushe vyhlásila celosvětovou válku proti terorismu (Global war on terror – GWOT). Co se týče zahraničně – politických aktivit, USA vyvíjela tlak na Saddámův režim, aby byl co nejdříve odstraněn. Spolu s tím tlačila i na Radu bezpečnosti OSN, aby byla schválena žádost USA na využití všech možných prostředků v boji proti Iráku (Eichler 2011: 17 - 30). Usáma bin Ládín stal nejhledanějším mužem na světě. Jeho fotka se jménem se objevila na seznamu nejhledanějších teroristů světa (Most Wanted). Nikdo nevěděl, kde se Usáma vyskytuje. Po letech hledání jeho blízkých přátel a kompliců byl však dopaden. Podařilo se ho dopadnout deset let od události 11. září a to začátkem května roku 2011. CIA Usámu vystopovala do jeho sídla v pákistánském Abbottábádu. Při přestřelce byl nejhledanější terorista zabit (Strašík 2011).

Po útocích na budovy Světového obchodního centra a před dopadením Ládina, CIA i FBI dělaly vše pro to, aby k podobným situacím nedošlo. Pozornost se upírala na operace domácí, stejně jako na operace zahraniční. Mezi ty patřily hlavně snahy zvýšit bezpečnost v letectví na celém světě (Homeland Security 2019).

Snaha zvýšit úroveň letectví a změny na amerických ministerstvech souvisí s oficiální zprávou předloženou vyšetřovací komisí. Rok po útocích se poprvé sešla Národní komise pro teroristické útoky na Spojené státy, která byla vytvořena na žádost amerického prezidenta a Kongresu. Komise se skládala z deseti členů, z nichž pět bylo republikánů a pět demokratů. Měla za úkol vyšetřit fakta a okolnosti za jakých k událostem došlo. Během plnění tohoto úkolu prošla komise téměř dva a půl milionu spisů a dokumentů a vyslechla přes jeden tisíc dvě stě osob z deseti zemí. Mezi vyslychané osoby zařadila komise i vysoké funkcionáře z různých zemí. Hlavním cílem této komise bylo předložit zprávu z co nejpřesnějším popisem událostí. Zpráva byla předložena roku 2004 a obsahuje přes pět set stran.

Tato oficiální zpráva obsahuje stručný náhled do historie novodobého terorismu, historii teroristické organizace Al Kaida, původ všech 19 teroristů a přesný časový harmonogram, dle kterého se řídili. Mimo jiné je ve zprávě popsána okamžitá reakce záchranných složek, které po útocích na místě činu zasahovaly. Poslední stránky zprávy obsahují konkrétní doporučení, která komise vyvodila z vyšetřování. Jedná se například o zabránění stále pokračujícího růstu islámských teroristických skupin, organizační změny ve zpravodajských agenturách nebo přísnější migrační politiku. Co však zpráva neobsahovala, bylo vysvětlení některých dílčích událostí, jako například kolaps budovy 7 WTC či zrychlený pád severní a jižní věže (The National Commission on Terrorist Attacks 2004).

I.3. Konspirační teorie o 11. září

Na internetu se objevuje spousta teorií o tom, co se ve skutečnosti ten den stalo. Existují články a dokonce i celé webové stránky zaměřující se pouze na události 11. září. Například agentura BBC zveřejnila článek o několika konspiračních teoriích společně s otázkami, díky kterým teorie vznikly. Jedná se o konspirační teorie zaměřující se na selhání zachycení unesených letadel na radarové síti, zřícení dvojčat, útok na Pentagon, čtvrté letadlo a zřícení budovy 7. Nejčastěji byly kladeny tyto otázky: Jak je možné, že vzdušné síly USA nebyly schopny zachytit některé ze čtyř unesených letadel?; Jak se mohlo stát, že se obě věže WTO zřítily tak rychle?; Jak mohl amatérský pilot uřídit letadlo v komplikovaném manévru a narazit do budovy Světového obchodního centra?; Proč na místě činu, v polích Pensylvánie, nebyly vidět pozůstatky letadla a proč bylo místo činu tak malé? Jako odezva na tyto otázky se začaly objevovat konspirační teorie (BBC 2011).

Britský magazín The Week zase zveřejnil několik konspiračních teorií, které se v průběhu let stále vracejí. První teorií zmíněnou v článku je, že to byla práce zevnitř. Lidé nepodporující oficiální zprávu věří, že americká vláda buď pomohla teroristům útok uskutečnit, nebo ho sama vykonala. Podle lidí věřících v konspirační teorie tak americká vláda jednala z důvodu, aby mohla ospravedlnit války v Iráku a Afghánistánu. Druhou teorií rozebírá domněnky o kontrolované demolici. Obecně se vedou spekulace způsobu pádu obou mrakodrapů. V důsledku této teorie je podle lidí nemožné, aby budova zasažená letadlem spadla způsobem, jakým spadly obě věže. Většina lidí se přiklání ke kontrolované demolici s využitím trhavin. Třetí teorie se zabývá zřícením budovy 7 Světového obchodního centra. Lidé si kladou otázku, jak je možné, že tato budova spadla, když nebyla zasažena žádným letadlem? Ve všech článcích o konspiračních teoriích o 11. září 2001 se vedou diskuze o tom, jak je možné, že

se budova 7 zřítila, když nebyla zasažena letadlem a ani jedna z budov na ni přímo nepadla.

Další teorií zmiňovanou v článku od magazínu The Week je vojenský ústup (The Week 2018). Mezi Spojenými státy americkými a Kanadou funguje organizace NORAD. Úkolem NORADu jsou letecká varování, letecká kontrola a námořní varování pro Severní Ameriku. Letecká varování zahrnují detekci hrozby, její potvrzení a varování proti útoku (North American Aerospace Defense Command 2019). Otázkou je, jak je možné, že NORAD USA včas nevaroval. Konspirační teoretici věří, že to je jasný důkaz o zapojení americké vlády do útoků.

Pátá teorie zpochybňuje důkazy o nárazu jednoho z letadel do budovy Pentagonu. Podle videí a fotografií pořízených krátce po události se spíše než o letadlo jednalo o raketu nebo dron. Alespoň tomu konspirační teoretici a další lidé věří. V poslední teorii jsou z útoků obviňovány jiné agentury či dokonce vlády jiných států. Prstem se ukazovalo na Saudskou Arábii, pákistánskou výzvědnou službu nebo Mossad, což je izraelská tajná služba (The Week 2018).

V českém prostředí se také vyskytuje několik internetových zpravodajství, zveřejňující články o konspiračních teoriích o 11. září. Jedním takovým je Globe24.cz, který vznikl roku 2016. Jeden článek zveřejněný na jejich internetových stránkách se zabývá konspiračními teoriemi o 11. září, přičemž jich je celkem deset. První konspirační teorie se zabývá zdatností teroristů řídit letadlo. Druhá teorie se zaměřuje na selhání organizace NORAD, což rovněž zmiňuje článek z magazínu The Week. Třetí teorie klade důraz na několik očitých svědectví, kdy lidé tvrdí, že slyšeli výbuch. To je vede k domněnce, že Světové obchodní centrum bylo odpáleno výbušninami. Čtvrtá teorie se točí kolem bývalého ministra obrany Donalda Rumsfelda. Ten zastával úřad mimo jiné i v době útoků. Den před teroristickými útoky vydal prohlášení, že dojde ke škrtům v Pentagonu. Peníze odebrané z ministerstva obrany měli být převedeny

na výrobu nových zbraní. Pátá teorie se pak zabývá selháním počítačového systému v budově Pentagonu, což způsobilo, že se z doby útoků nezachovaly žádné záznamy. Zároveň byly zničeny některé důležité dokumenty (Navrátil 2018).

Šestá konspirační teorie zaměřuje na let číslo 77, který pilotoval muž saudské národnosti Hani Salih Hasan Hanjur (Central Intelligence Agency 2002). Podle instruktora létání, který Sauda cvičil, nebyl Hani Hanjur schopen letadlo uřídit. Sedmá teorie poukazuje na svědectví a fotografie některých přihlížejících, kteří tvrdí, že do budovy Pentagonu nenarazilo letadlo nýbrž nějaký dron či balistická střela. Osmá teorie se zabývá dalším prohlášením tehdejšího ministra obrany Donalda Rumsfelda. Ten tvrdil, že let číslo 93 byl sestřelen americkou armádou. Toto tvrzení však bylo později změněno samotným ministerstvem obrany, podle kterého se Rumsfeld spletl. Předposlední teorie se zaměřuje na tvrzení některých konspiračních teoretiků tvrdících, že video ukazující náraz do jižní věže WTC je padělek. Poslední teorie navazuje na teorii předchozí. Podle některých není možné, aby letadlo způsobilo na ocelové obou budov takové škody (Navrátil 2018).

I.4. Hnutí za pravdu o 11. září

Jak již víme, stejně jako se začalo objevovat spousta nových bezpečnostních opatření, začaly se objevovat i konspirační teorie a skupiny podporující ony teorie. Jednou takovou skupinou je Hnutí za pravdu. Když tato skupina vznikla, jejím původním cílem byla vzájemná podpora rodinných příslušníků obětí, jež zahynuli právě při událostech 11. září 2001. V průběhu let si tato skupina získala tisíce příznivců a účastníků a původní cíl skupiny se změnil. Díky narůstajícímu počtu se dostala skupina do podvědomí tisíce Američanů a zároveň vstoupila do politické sféry. Díky internetovým stránkám, ke kterým má přístup každý, se hnutí pokouší lidem upřesnit informace o 11. září a o událostech, které jsou stále nejasné (911Truth.org 2019). V případě Hnutí za pravdu se jedná o rychlé zřícení věží, údajný důkaz o využití nanotermitu u Ground Zero a zřícení budovy 7 (Thomas 2011).

Co je tedy cílem skupiny Hnutí za pravdu? Odhalit oficiální lži a zástěrky obklopující události 11. září. Jde hlavně o odhalení lží, které se snaží americká vláda a ostatní složky spadající pod vládu propagovat. Hnutí za pravdu chce údajně lidem ukázat, že za všechno může americká vláda a bez ní by nebylo možné útoky provést. Určitě ne tak, jak se staly (911Truth.org 2019). Stejněho mínění byl i zesnulý Milton William Cooper, když tvrdil, že únosci spolupracovali s americkou vládou. Nakonec se jeho tvrzení vystupňovalo natolik, že věřil, že nejvíce z útoků těžila rodina prezidenta Bushe, Izrael a OSN (Barkun 2003: 164).

Dále chce Hnutí za pravdu podporovat a okrajově i poskytnout různé investigativní reportáže a průzkumy, díky kterým by se došlo k pravdě o celém útoku, jak se celá situace udála, jaké byly dopady a co to přineslo do světa politiky (911Truth.org 2019). Po útocích mohl celý svět vidět, že Spojené státy americké nejsou nedotknutelné, a že rovněž mají své slabiny, což pro ně bylo naprosto nepřijatelné. USA se mohly spojit s ostatními demokratickými státy

a všemi svými spojenci a bránit to, co bylo v ohrožení nejvíce. Myslí se tím obyvatelé celého světa, spravedlnost a právo a hlavně demokracie. Místo toho USA začaly válku v Iráku, kde ve výsledku selhalo mezinárodní právo a došlo k oslabení vlivu mezinárodních organizací, což mělo za následek nestabilitu a ohrožení míru na Blízkém východě (Held 2017). Hnutí za pravdu také usiluje o spravedlnost a dožaduje se nápravy obětem a jejich rodinám či osobám jinak poškozeným například během vyšetřování, chce odhalit všechny domácí i zahraniční politické intriky vztahující se k oficiální zprávě a potrestat ty, jež jsou odpovědní za spoluúčast při zakrývání pravdy nebo podezřelí z hrubé nedbalosti.

Dalším bodem mise Hnutí za pravdu je prosazovat pohled na svět, který po 11. září vyžaduje pád současného amerického a celosvětového systému, tajnou vládu a skrytou ekonomiku, která je pouze v rukou vybrané elity, a zrod nových institucí, jež budou chránit lidská a demokratická práva člověka (911truth.org 2019). Členové Hnutí za pravdu můžou vycházet z obecných předpokladů, které se neustále na poli konspiračních teorií objevují. Jedním z předpokladů je totiž moc. Moc je cílem spiknutí. Můžeme si to uvést na příkladu imperiálních mocností po druhé světové válce, kdy imperiální mocnosti udělily svým koloniím nezávislost. Náhlý ústup kolonizátorů, na který nebyly kolonizované státy z hlediska ekonomiky připravené, způsobil, že došlo k ekonomickému úpadku zemí. Pro imperiální mocnosti to znamenalo levné suroviny a navíc se státy bývalých kolonií opět staly na oněch mocnostech závislé, jelikož si od nich museli půjčovat peníze, aby nezanikly. To dávalo evropským mocnostem moc těmito státy manipulovat a opět jim vládnout (Pipes 2003:59 – 60). Dále Hnutí podporuje i nárůst suverenity nad politikou a ekonomikou, oddanost ve jménu pravdy a spravedlnosti, svobodu a rovnost, solidaritu mezi lidmi a právo na pokojný život. Všechny těchto bodů lze dosáhnout pouze v případě, kdy u moci budou vzdělaní a informovaní lidé, kteří budou

pravdu považovat za to nejzákladnější a nejdůležitější, co mohou lidem dát (911truth.org 2019).

Posledním bodem ze čtyř je skoncování s režimy a nelegálními strukturami moci zodpovědnými za 11. září a nahrazení systému, který dovolil, aby se útoky mohly uskutečnit. S tím vším lze skoncovat prostřednictvím integrity, tvořivosti a především spoluprací všech, kteří se zavázali změnit systém mírovou cestou (911truth.org 2019). Ve většině případů lidé věří, že různé mocenské struktury a lidé u moci se snaží ovládnout celé lidstvo pomocí geopolitických mocenských her. Tito lidé údajně využívají strach, víru v něco většího, války a okultní znalosti k dosažení svých cílů. Jak už jsem dříve zmiňovala, jedná se o nové uspořádání světa a moc by byla v rukou vybraných skupin, které by neměly žádný problém lidem zatajit pravdu (Thomas 2013:7).

Všechny čtyři body jsou hlavní misí Hnutí za pravdu. Toho se snaží dosáhnout publikací vlastních článků či přítomností v médiích. Spousta členů hnutí se dostala do zpráv dokonce i během doby pár týdnů po útocích, kdy byly údajně objeveny černé skříňky z obou letadel v troskách Světového obchodního centra. Americká vláda však ve své zprávě tvrdí pravý opak a o černých skříňkách se hovoří jako o ztracených. Za těmito rozhovory a články stojí vůdčí osobnosti celého hnutí, mezi které patří například David Ray Griffin⁷ nebo David Kubiak (911truth.org 2019). V jedné své přednášce David Griffin hovořil o lžích, které měl na svědomí prezident Bush a jeho administrativa. Jednalo se hlavně o lež ohledně čistoty vzduchu v okolí Ground Zero. Bushova administrativa a enviromentální agentura poskytly oficiální zprávu, že je bezpečné v této oblasti dýchat. Podle Griffina však 60 % lidí pracujících v záchranném či později uklidovém týmu onemocnělo nebo dokonce umřelo. Pokud Bushova

⁷ Profesor filosofie e teologie, snažící se odhalit pravdu o 11. 9. a zapojení Bushovy administrativy do útoků

administrativa lhala o tomto faktu, nebylo by pro ni nemorální zorganizovat samotný útok (Griffin 2009).

Členové Hnutí za pravdu věří v několik konspiračních teorií objevujících se na konci roku 2001 a začátkem roku 2002. Většina z nich se zaměřila na anomálie ve veřejně dostupných informacích. Mezi takové anomálie patří kupříkladu rychlost zhroucení věží, což odporuje gravitaci a nedostatek jmen únosců na manifestech cestujících všech letadel. Z těchto nejasností vzniklo hned několik konspiračních teorií, o jejichž pravdivosti, dle konspiračních teoretiků, není pochyb (Knight 2008: 168- 170).

I.4.2. Konspirační teorie o 11. září a Barkunova typologie

Hnutí za pravdu se snaží odhalit lži skrývající se v oficiálních zprávách a eliminovat některé konspirační teorie, jež se začaly vyskytovat ihned po útocích a nejsou nikterak založeny na faktech. V rámci hnutí členové věří v několik teorií a veřejně je podporují, ale jen tři z nich se neustále vyskytují na jejich stránkách a protestních pochodech. První teorií je volný pád obou věží WTO, druhou užití pyrotechnické směsi nanotermit a vojenských výbušnin a konečně třetí záhadný pád budovy 7 Světového obchodního centra (911Truth.org 2019).

První tvrzení se zaměřuje na zkolabování obou mrakodrapů volným pádem cestou největšího odporu. Hlavní vědecké analýzy se soustředily obecně na příčiny kolapsu a došly k závěru, že za zrychlený pád budov může oheň, intenzivní oheň způsobený palivem z letadel, podpořený materiálem vyskytujícím se v kancelářích. To všechno dohromady mělo za následek naklonění podlahových nosníků, což vyvíjelo tlak na obvodové zdi, které se ohýbaly směrem dovnitř. Obvodové stěny tlak nevydržely a začaly se bortit (Thomas 2011). Popular Mechanics se již dříve zabývali konspiračními teoriemi o 11. září. Ohledně teorie o podivném zřícení obou budov Světového obchodního centra napsali, že z letadel unikly pohonné hmoty a způsobily rozsáhlý požár. Požár poničil konstrukci a dostal se i do výtahové šachty. Z výtahové šachty se oheň rozšířil do dalších částí budov (Popular Mechanics 2018). I přes početné množství publikací a článků vysvětlujících příčiny pádu mrakodrapů lidé aktivně zapojeni do Hnutí trvají na tom, že zrychlení volného pádu naznačuje nedostatek odporu. To podle aktivistů dokazuje, že celková struktura budov byla před samotným pádem poničena výbušninami.

Druhé prohlášení tvrdí, že v prachu a troskách z věží byly nalezeny vojenské výbušniny a nanotermit. Mimo to byla nalezena i roztavená ocel. Toho rána nebyl slyšet na Manhattanu poblíž budov klasický zvuk při odpalování

výbušnin. Hnutí za pravdu proto věří, že k demolici byly využity vojenské výbušniny a nanotermit, což je vysoce hořlavá pyrotechnická směs (Thomas 2011). Důvodem k takovému tvrzení je fakt, že pohonné hmoty z letadel nezpůsobují oheň s tak vysokými teplotami, aby roztavily ocel. Ocel se rozehřívá při 1510° C. Experti tvrdí, že ocelová konstrukce se nemusela celá rozehřát, ale pouze se trochu ohnout, a tím by celá konstrukce ztratila strukturální sílu. Druhým důvodem ve víru v toto prohlášení jsou oblaka prachu, která se valila z pater budov během pádu. Nad udeřenou zónou začala podlaží kolabovat, což podlaží pod zónou neudržela a řítila se dál dolů. Tomu se říká řetězová reakce. Důsledek kolabování podlaží je vytlačování vzduchu a prachu ven z budovy (Popular Mechanics 2018).

Stejně jako u první teorie, tak i u druhé teorie Hnutí za pravdu nevěří oficiálnímu vysvětlení celé situace. I přes logické argumenty a vědecké zprávy jsou oddáni své pravdě. Stejně je to i u třetí teorie. Ta se zaměřuje na budovu 7 Světového obchodního centra a její úhledné zřícení do své vlastní stopy. V Hnutí za pravdu se tato teorie je stále častěji hlásána. Budova 7 nebyla zasažena letadlem, nicméně byla zasažena troskami z věží, které způsobily pouze požár malého rozsahu. Přesto se budova 7 odpoledne 11. září zřítla k zemi. Členové hnutí poukazují na délku samotného pádu, jež trval pouhých 2,25 sekund. To bylo potvrzeno i v oficiální zprávě Národního institutu standardů a technologie, což podle Hnutí potvrzuje jejich teorii (Thomas 2011). Zpráva obsahuje i vysvětlení, podle kterého teplo z požárů způsobilo tepelné rozšíření nosníků. Rozšíření nosníků způsobilo selhání konstrukčních sloupů, a to iniciovalo zřícení celé budovy (National Institute of Standards and Technology 2011). Pro členy Hnutí jsou tato tvrzení však nedostačující.

Všechny tři konspirační teorie hlávané Hnutím za pravdu vychází z přesvědčení, že útoky 11. září byly prací zevnitř. Jak sami členové hnutí píší na webových stránkách, jejich cílem je odhalit oficiální lži obklopující události 11.

září způsobem, který inspiruje lidi k překonání popírání pravdy a jejímu pochopení. Podle Hnutí byly útoky řízeny americkou vládou nebo tajným politickým aparátem nebo se na nich alespoň podíleli (911Truth.org 2019).

Zde můžeme vidět, jak příhodně Barkun konspirační teorie popsal. To, že se jedná o konspirační teorie, dokazují tři základní principy zmíněné v jeho knize: 1) Nic se neděje náhodně, neboť vždy existuje důvod, proč se věci dějí, tak jak se dějí. Z této perspektivy ani útoky z 11. září nemohly proběhnout „jen tak“. Členové hnutí proto věří, že k útokům došlo z nějakého určitého důvodu. Ať už se jednalo o snadnější uzákonění Patriot Act nebo o odůvodnění války v Iráku a Afghánistánu. 2) Nic není, jak se zdá. Oficiální verze „příběhů“ zakrývají skutečnou podstatu věci. Jinými slovy, chceme-li dohledat „pravdu“, musíme dle konspiračních teoretiků odhalit „lži“ a přetvářku, která je nám předkládána. Podle Hnutí je oficiální zpráva od komise vyšetřující události z 11. září neúplná a lživá, tudíž zakrývá skutečnou podstatu věci. 3) Vše je propojeno. Ve světě neexistuje náhoda. Existuje pouze vzorec, díky kterému můžeme všechny události propojit, přičemž spojení konkrétních událostí může odkrýt vzájemné vztahy mezi některými skupinami či jednotlivci. Podle Hnutí můžeme jasně vidět, jak všechny přidružené agentury stojí ruku v ruce s americkou vládou (Barkun 2003: 3 – 4).

Současně víme, koho Hnutí za pravdu z útoků viní – americkou vládu nebo tajný politický aparát. Dle typologie Michaela Barkuna se v případě americké vlády jedná o typ skupiny číslo čtyři. Jedná se o skupinu lidí, o kterých víme, jak vypadají a můžeme si o nich na internetu dohledat potřebné informace. Současně známe i jejich aktivity a cíle. V případě tajného politického aparátu se dle mého názoru jedná o typ skupiny číslo jedna, protože Hnutí za pravdu o údajném tajném politickém aparátu nic víc nezmiňuje. Z toho vyplývá, že se jedná o tajnou skupinu, jejíž aktivity jsou nám neznámé.

Nakonec přicházíme k rozdělení samotných teorií. Jelikož všechny tři konspirační teorie Hnutí vycházejí z předpokladu, že za útoky z 11. září 2001 je zodpovědná americká vláda, zaměřím se na ně jako na jeden celek. Apriori můžeme vyloučit, že se jedná o tzv. superkonspirace. Výklad konspiračních teorií od členů Hnutí nikterak nevykazuje známky toho, že by se jednalo o více teorií, které by byly hierarchicky propojeny. Stejně tak nelze říci, že by za vším stál pouze jeden člověk. Zůstáváme tedy u tzv. konspiračních teorií událostí a systémových teorií.

Konspirační teorie Hnutí za pravdu můžeme zařadit k tzv. teoriím událostí. Samotný útok byl limitován na malé množství cílů, stejně jako tomu bylo u pálení afroamerických kostelů. Toto zcela odpovídá „alternativnímu“ vysvětlení, které předkládají členové Hnutí za pravdu. Útoky z 11. září byly vedeny pouze na cíle v New Yorku a Washingtonu. Podle konspiračních teoretiků útok připravila jediná organizace, která přišla s plánem, jak vše provést a sama uvedla plán do pohybu. Co se týče tzv. systémových teorií, to může být trochu složitější. Jedná se o konspiraci, jenž není omezena na malé množství cílů ba naopak. Taková konspirace může ovlivnit celé státy a dokonce i regiony. A proto by mohli někteří lidé dojít k závěru, že všechny tři konspirační teorie Hnutí za pravdu lze zařadit i k teoriím systémovým. Přece díky útokům mohla americká vláda ospravedlnit invazi na Blízký východ (respektive do Iráku a Afghánistánu). To však nevychází přímo z konspiračních teorií Hnutí, tudíž je nelze přiřadit k systémovým teoriím.

Závěr

Cílem mé bakalářské práce bylo přiblížení nejrozšířenějších konspiračních teorií o teroristických útocích z 11. září 2001 a naaplikování je na typologii konspiračních teorií Michaela Barkuna z knihy *Culture of Conspiracy*. Zaměřila jsem se na konspirační teorie hlášené skupinou Hnutí za pravdu, která má tisíce příznivců a postupně pronikla na politickou scénu Spojených států amerických.

Konspirační teorie nemůžeme potvrdit ani vyvrátit. Jsou nedílnou součástí lidské historie. Jejich rozmach nastal především po atentátu na prezidenta Kennedyho a s nástupem internetu. Právě díky internetu se mohou lidé dostat k informacím. Po útocích 11. září 2001, kdy se zřítily obě věže Světového obchodního centra, se internetem začaly šířit zprávy o tom, co se stalo. Někteří obviňovali židovskou komunitu, jiní zase americkou vládu. Po zveřejnění oficiální zprávy se lidé rozdělili na dva tábory. První tábor přijal zprávu tak, jak jim byla podána. Druhý tábor oficiální zprávu odmítal. Začaly vznikat konspirační teorie.

Obecně konspirační teorie odráží strach z možného spiknutí. Lidé se oddávají vlastním představám a věří, že za některými činy, jako například atentát na Kennedyho, falešné přistání na Měsíci nebo právě 11. září, můžou zlověstné síly a tajné spolky. Víme, jak konspirační teorie vznikají, ale nevíme, jak je oddělit od pravdy. Existuje přísloví, které říká: na každém šprochu pravdy trochu. Záleží na každém, jak si danou teorii vyloží a zda jí bude věřit.

Mezi lidmi, kteří konspiračním teoriím věří, patří skupina Hnutí za pravdu. Tato skupina hlásá, že chce znát pravdu o událostech 11. září 2001, kdy se k zemi zřítily mrakodrapy Světového obchodního centra, a byla poškozena budova Pentagonu. Dokonce si členové hnutí vytvořili své internetové stránky, na kterých sdílejí své poznatky. Zároveň na jejich stránkách můžeme nalézt nejznámější konspirační teorie, kterým Hnutí za pravdu věří. Všechny

konspirační teorie hlásané Hnutím za pravdu se točí kolem americké vlády a její vině na útocích. Lidé se zejména ptají, jak je možné, že americká vláda nevěděla o útoku předem, a proč nezneškodnila unesená letadla. Bushova administrativa, stejně jako další americké vlády, jakékoliv konspirační teorie vyvrátila. Místo toho se zaměřila na globální válku proti terorismu a dopadení Usáma bin Ládina.

V poslední kapitole své bakalářské práce jsem podrobně popsala, jaké konspirační teorie Hnutí za pravdu hlásá. První teorií je, že budovy byly před samotným pádem poničeny výbušninami. Druhá teorie tvrdí, že byly využity speciální vojenské výbušniny a termit. A třetí teorie se soustředí na pád budovy 7 Světového obchodního centra. První dvě teorie se zaměřují na samotný pád obou mrakodrapů. Třetí teorie se zaměřuje na budovu, která stála v dostatečné vzdálenosti od severní i jižní věže, a přesto se také zřítila k zemi. A jak jsem již zmínila, podle konspiračních teoretiků za vším stojí americká vláda.

Na závěr práce jsem naaplikovala všechny tři teorie na typologii Michaela Barkuna a vycházela jsem z předpokladu, že za útoky stojí samotná vláda Spojených států amerických. Došla jsem k závěru, že všechny tři teorie veřejně hlásané Hnutím za pravdu lze naaplikovat na konspirační teorie událostí. V případě systémových teorií by to rovněž bylo možné, ale pouze v případě, že bychom si sami vydedukovali skryté širší cíle, kvůli kterým byly útoky vykonány. To však bezprostředně ani z jedné konspirační teorie nevychází, proto jsem skupinu systémových teorií vyloučila. Jednoznačně jsem mohla vyloučit tzv. superkonspirace, které se vyskytují jen zřídka.

Seznam použitých zdrojů

911Truth.org (2019). *A Brief History of the 9/11 Truth Movement and 911Truth.org* (<http://911truth.org/about-us/>, 14. 3. 2019).

Barkun, Michael (2003). *A Culture of Conspiracy. Apocalyptic Visions in Contemporary America* (London – Berkley – Los Angeles: University of California Press).

BBC (2011). *9/11 conspiracy theories: How they've evolved* (<https://www.bbc.com/news/magazine-14665953>, 27. 3. 2019).

Bolyn, Christopher (2012). *Solving 9 – 11: The Deception That Changed the World* (Washington: Christopher Bolyn).

Cabadová Waisová, Šárka (2012). Bezpečnostní vládnutí. Proměna bezpečnostní politiky USA po 11. září 2001. *Mezinárodní vztahy 2012* (1), s. 47 – 59.

Central Intelligence Agency (2002). *11 September 2001 Hijackers* (https://www.cia.gov/news-information/speeches-testimony/2002/DCI_18_June_testimony_new.pdf, 12. 3. 2019).

Department of Justice (2019). *The USA PATRIOT Act: Preserving Life and Liberty* (<https://www.justice.gov/archive/ll/highlights.htm>, 11. 3. 2019).

Eichler, Jan (2011). Zahraniční a bezpečnostní politika USA po 11. září. In: Loužek, Marek, *11. září – Deset let poté* (Praha: Centrum pro ekonomiku a politiku), s. 17 – 30.

EuroZprávy (2017). *11. září 2001, den, který otřásl světem. Události minutu po minutě* (<https://eurozpravy.cz/zahranicni/amerika/168199-11-zari-2001-den-ktery-otrasl-svetem-udalosti-minutu-po-minute/>, 12. 3. 2019).

Evropské hodnoty (2019). *Konspirační teorie* (<https://www.evropskehodnoty.cz/konspiracni-teorie/>, 2. 3. 2019).

Federal Bureau of Investigation (2019). *9/11 Investigation* (<https://www.fbi.gov/history/famous-cases/911-investigation>, 18. 3. 2019).

Fullerton, Michael (2011). A Scientific Theory of WTC 7 Collapse. *Foreign Policy Journal*, 14. 2. 2011 (<https://www.foreignpolicyjournal.com/2011/02/14/a-scientific-theory-of-the-wtc-7-collapse/>, 8. 3. 2019).

Griffin, David Ray (2009). *9/11 – Time for a Second Look*. 11. 4. 2009 (<https://www.youtube.com/watch?v=YuHKTbFpwA>, 11. 3. 2019).

Held, David (2017). Broken politics: from 9/11 to the Present. *open Democracy*. 29. 1. 2017 (<https://www.opendemocracy.net/en/broken-politics-from-911-to-present/>, 14. 3. 2019).

Homeland Security (2019). *Aviation Security* (<https://www.dhs.gov/aviation-security>, 13. 3. 2019).

Chvátal, Jaroslav (2005). Milton William Cooper. *Matrix Consulting s.r.o. & Gaia Inc.*, 10. 6. 2005 (<https://www.matrix-2001.cz/clanek/milton-william-cooper-biografie-359>, 5. 3. 2019).

Jakl, Ladislav (2011). 11. září vyvolalo strach o civilizaci. In: Loužek, Marek, *11. září – Deset let poté* (Praha: Centrum pro ekonomiku a politiku), s. 11 – 16.

Katzman, Kenneth (2011). Al Qaeda: Profile and Threat Assessment. *Federation of American Scientists*, 17. 8. 2005 (<https://fas.org/sgp/crs/terror/RL33038.pdf>, 7. 3. 2019).

Knight, Peter (2000). *Conspiracy Culture. From Kennedy to the X Files* (London: Routledge).

Knight, Peter (2008). Outrages Conspiracy Theories: Popular and Official Responses to 9/11 in Germany and the United States. *New German Critique* 35 (1), s. 165 – 193.

Makow, Henry (2008). *The Illuminati. The Cult that Hijacked the World* (Winnipeg: Silas Green).

National Institute of Standards and Technology (2011). *Questions and Answers about the NIST WTC 7 Investigation* (<https://www.nist.gov/pba/questions-and-answers-about-nist-wtc-7-investigation>, 29. 3. 2019).

Navrátil, Pavel (2018). Útok na dvojčata během 11. září: Proč se dodnes objevují konspirace? *Globe24.cz*. 3. 2. 2018 (<https://globe24.cz/revue/49098-utok-na-dvojcata-behem-11-zari-proc-se-dodnes-objevuji-konspirace>, 23. 4. 2019).

North American Aerospace Defense Command (2019). *About NORAD* (<https://www.norad.mil/About-NORAD/>, 28. 3. 2019).

Popular Mechanics (2018). *Debunking the 9/11 Myths: Special Report – The World Trade Center* (<https://www.popularmechanics.com/military/a6384/debunking-911-myths-world-trade-center/>, 25. 3. 2019).

Prorok, Vladimír (2011). *Konspirační teorie*. 5. 9. 2011 (<https://www.youtube.com/watch?v=T9LVtrfUhkI>, 18. 3. 2019).

Shermer, Michael – Linse, Pat (2019). Conspiracy Theories. Who Believes Them and Why, and How to Determine if a Conspiracy Theory is True or False. *The Skeptics Society and Skeptic magazine* (<https://www.skeptic.com/downloads/conspiracy-theories-who-why-and-how.pdf>, 12. 7. 2019).

Srb, Tomáš (2009). *Řád Svobodných zednářů I* (Praha: Eminent).

Steinger, Michal (2002). Diplomatické vztahy USA před a po 11. září. *Asociace pro mezinárodní vztahy*. 2. 6. 2002 (<http://www.amo.cz/diplomaticke-vztahy-usa-pred-a-po-11-zari/>, 9. 3. 2019).

Strašík, Lukáš (2011). Jak zemřel bin Ládín?. *ČT24*. 2. 5. 2011 (<https://ct24.ceskatelevize.cz/svet/1268913-jak-zemrel-bin-ladin/>, 7. 3. 2019).

Strašíková, Lucie (2011). Teroristické útoky z 11. září trvale změnilly podobu světa. *ČT24*. 11. 9. 2011 (<https://ct24.ceskatelevize.cz/svet/1442259-teroristicke-utoky-z-11-zari-trvale-zmenily-podobu-sveta/>, 7. 3. 2019).

Svrchovaný řád Chrámu Jeruzalémského (2017). *Stručná historie řádu Temlářských rytířů* (<https://osmtj.info/historie/strucna-historie-o-s-m-t-j/>, 11. 7. 2019).

Šoka, Jakub – Hokovský, Radko (2016). Extrémistické výklady islámu. Islamismus, džihádismus a fundamentalismus: interpretace islámu neslučitelné s liberální demokracií. *Evropské hodnoty*. 7. 9. 2016 (<https://www.evropskehodnoty.cz/wp-content/uploads/2016/09/Extremistick%C3%A9-v%C3%BDklady-isl%C3%A1mu.pdf>, 2. 3. 2019).

Tenet, George J. (2002). DCI Worldwide Threat Briefing 2002: Converging Dangers in a Post 9/11 World. *Central Intelligence Agency*. 19. 3. 2002 (https://www.cia.gov/news-information/speeches-testimony/2002/dci_speech_02062002.html, 23. 3. 2019).

The National Commission on Terrorist Attacks (2004). *The 9/11 Commission Report: Final Report of the National Commission on Terrorist Attacks Upon the United States* (New York: W. W. Norton & Company, Inc.).

The Week (2018). *9/11 anniversary: six conspiracy theories* (<https://www.theweek.co.uk/us/conspiracy-theories/28177/top-ten-911-conspiracy-theories>, 27. 3. 2019).

Thomas, Andy (2013). *Konspirace. Fakta, teorie, důkazy* (Londýn: Watkons Publishing Ltd).

Thomas, Dave (2011). The 9/11 Truth Movement: The Top Conspiracy Theory, A Decade Later. *Skeptical Inquirer*. Červenec/srpen 2011(<https://skepticalinquirer.org/2011/07/the-911-truth-movement-the-top-conspiracy-theory-a-decade-later/>, 30. 3. 2019).

U.S. Department of State (2019). *September 11* (<https://www.state.gov/documents/organization/10288.pdf>, 4. 3. 2019).

Wirpsa, Leslie (1997). Report alleges conspiracy. *National Catholic Reporter* 28. 3. 1997, s. 8 – 9.

Resumé

The aim of this Bachelor's thesis is to define conspiracy theories and to write down which conspiracy theories about 9/11 exist. On that account, I will focus on the best-known theories of 9/11 that have begun to appear on websites or in many publications. Some of the most well-known and most common ones include the belief that it was an inside job where the US government was involved in the attacks. According to another widespread conspiracy theory, the collapse of WTC towers was controlled by demolition. This theory is based on the conviction of people who do not believe that the airplane could do such damage to the steel structure.

There is a lot of people who are involved in circulating this theories. One example is 9/11 Truth Movement. Followers of this movement do not believe to the official report but instead they believe 9/11 was an inside job and that the American government is responsible. They blame the Bush administration for organizing the whole attack or at least knowing it will happen and doing nothing. Some of the truthers believe that it was carried out to justify the war in Afghanistan an Iraq. Others believe it was done to speed up the Patriot Act legalization process. Either way conspiracy theories about 9/11 will remain as a current topic.